

ledning skulle til for. Der var begrundelsen for at lave den her ekstra undersøgelse netop, at sagen endnu ikke var undersøgt til bunds, og så forklarede hr. Jesper Langballe, hvad en undersøgelse til bunds ville føre til af konklusioner. Men jeg kan forstå, at det synspunkt står hr. Jesper Langballe ikke ved.

Det, jeg så vil spørge om, er: Mener hr. Jesper Langballe, at vi får en forskning, som er uafhængig af staten, når man lader en minister udpege bestyrelsen? Er det sådan, at hr. Langballe faktisk mener, at det giver mere uafhængig forskning i forhold til staten, end hvis man lægger forskningen ud på universiteter? For så synes jeg alligevel, at det er lidt vanskeligt at forstå hr. Langballes forsvar for den fri forskning.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nej, det mener jeg sådan set ikke, men jeg er glad for, at der her bliver tale om et fritstående og uafhængigt center, og at det får sin egen bestyrelse, som har den opgave som løver at vogte centerets integritet mod indblanding fra nogen som helst.

Men jeg vil gerne sige til det første, hr. Per Clausen sagde, at det var en misforståelse, at jeg her i min ordførertale skulle være kommet med undersøgelsens konklusion. Jeg er kommet med mine egne og Dansk Folkepartis politiske motiver til at ville have det her undersøgt.

Det er da klart, at ved sådan en politikergenereret forskningsopgave har de pågældende politikere da et motiv med det. Det siger sig selv. Men så er det, at armslængdeprincippet betyder, at man lægger tingene fra sig, og så har man som politiker ikke mere nogen snor i det. Så er det forskerne, der kan tage fat uden nogen styring.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Der er endnu tre, der har bedt om ordet for korte bemærkninger: fru Margrethe Vestager, hr. Høgni Hoydal og hr. Rasmus Prehn. Jeg giver ordet til fru Margrethe Vestager.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Hr. Jesper Langballe og jeg havde sammen med andre ordførere egentlig, synes jeg, stor fornøjelse af samarbejdet om lov om forskningsrådgivning. Vi lavede et nyt forskningsrådssystem, som bl.a. skulle sikre, at de midler, der er, hvad enten det er politisk prioriterede midler eller frie

midler, bliver givet og brugt på den bedst mulige måde.

Det var min oplevelse, at vi var enige om, at det var en god måde, at politisk prioriterede midler blev sendt i konkurrence, sådan at de bedste forskningsmiljøer vandt og i deres forskningsfrihed så kunne udforske det område, vi fra politisk side gerne ville have udforsket.

Hvorfor kan den sædvanlige gode metode ikke bruges i den her sammenhæng? Hvorfor har man fravalgt det sædvanlige og i stedet for konstrueret en helt særlig proces for at få udmøntet de her 10 mio. kr.?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er rigtigt, som fru Margrethe Vestager beskriver det, at vi sad i et frugtbart samarbejde omkring et bord med videnskabsministeren for bordenden og udarbejdede den her lov. Noget, der var en ledetråd for mig under arbejdet, var et ønske om mangfoldighed, et ønske om, at man ikke fik for mange æg lagt i den samme hat. Derfor vil jeg sige, at hvis der havde stået i den forskningsrådslov, at det fra nu af var forbudt at afsætte særbevillinger på finansloven, så ville jeg have stemt imod. Så ville jeg overhovedet ikke have været med.

Kl. 14.00

Men der kom til at stå det modsatte. Der kom til at stå ganske udtrykkeligt, at basismidler ikke skal, som det hedder, kvalitetssikres af forskningsrådene, men de går uden om forskningsrådene, og det er derfor, jeg synes, det er en god lov.

Jeg synes, det er en rigtig god sikkerhedsventil, at man har den ekstra mulighed, at man kan afsætte penge på finansloven, også fordi forskningsfriheden, som jeg har sagt mange gange i den her sag, og det vil jeg gerne gentage, aldrig er truet af, at der udkommer en bog for meget, men den kan sandelig være truet af, at der udkommer en bog for lidt.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Så tror jeg, jeg bliver nødt til at bede Dansk Folkepartis ordfører om at definere, hvad basismidler er, for de her 10 mio. kr. skal bl.a. bruges til at afdække periodens principielle modsætninger – og nu citerer jeg fra aktstykket – »... i politik, i medierne og i den offentlige debat, herunder kulturdebatten i bredeste forstand – kort sagt meningsdannelsen, dens hjemlige og udefra